

Publicerad 2019-08-11 16:02 av Mockasinet

Knytte, mitt Knytt

Jag har mitt hjärta utanpå
i min famn tätt så tätt
alldeles nära som inuti
Av blåsten vildas havet
mot stranden nedanför
Uppå berget
jag mitt hjärta vaggar
ini filten
hårt mot mitt bröst
Slingor dansar mjuka
så lätta mot min kind
Min andedräkt hennes öron
dämpat värnar
och ger
Jag älskar dig
Jag älskar dig
Svishande i melodi

Jag har mitt hjärta utanpå
Det hamnade där
när det var sommar
en kväll
Jag sågs av svarta små knappe-ögon
av en liten blöt nos
som med krokig svans
vinkade
Här är jag
Här är jag

Du liknade något
jag aldrig sett
Något jag aldrig hört
Men som jag kallade Knytt
Ett hjärta med nos,
ögon som små knappar
i dunig mjuk och rufsig päls
Som med krokig svans
vinkade
Här är jag

Här är jag

Knytt!

Vad du är söt

Och ser rolig ut

Kom Knytte!

Den duniga mjuka

och rufsiga pälsen

skuttade nära.

Jag såg det vackraste.

Jag upplevde

nyfikenheten och glädjen

som de små och nya kan känna.

Ännu en gång.

Vem är du?

Är det du, Knytt?

Mitt hjärta fann mig

En stund jag

för mitt liv

aldrig glömmer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mockasinet med Poeter.se id #125161 innehar upphovsrätten